

Halkın Ekmeđi // Bertolt Brecht

Bilin: Halkın ekmeđidir adalet.
Bakarsınız bol olur bu ekmeğ,
Bakarsınız kıt,
Bakarsınız doyum olmaz tadına,
Bakarsınız berbat.
Azaldı mı ekmeğ, başlar açlık,
Bozuldu mu tadı, başlar hoşnutsuzluk boy atmaya.

Bozuk adalet yeter artık!
Acemi ellerle yoğrulan, iyi pişirilmemiş adalet yeter!
Yeter katıksız, kara kabuklu adalet!
Dura dura bayatlayan adalet yeter!

Bolsa insanın önünde ekmeđ, lezzetliyse,
Gözler öbür yiyeceklere yumulsa da olur.
Ama her şey bollaşmaz ki birdenbire...
Bilirsiniz, nasıl bolluk doğurur ekmeğ:
Adaletin ekmeđiyle beslene beslene.

Ekmeđ her gün nasıl gerekliyse nasıl,
Adalet de gerekli her gün,
Hem o, günde birçok kez gerekli.

Sabahtan akşama dek, iş yerinde, eğlencede,
Hele çalışırken canla başla,
kederliyken, sevinçliyken,
Halkın ihtiyacı var pişkin, bol ekmeğe,
Günlük, has ekmeđine adaletin.

Madem ki adaletin ekmeđi bu kadar önemli,
Onu kim pişirmeli, dostlar, söyleyin?
Öteki ekmeđi kim pişiren?

Adaletin ekmeđini de
Kendisi pişirmeli halkın,
Gündelik ekmeđ gibi.
Bol, pişkin, verimli.